

1673

1. Beh. af Lovf. om den mellemkomm. Bescatn. m. v.

1674

have Eiendom. Fordelingen bliver da kun Gjens-stand for Afregning mellem Kommunerne, og vi ville da tillige være sikrede imod en anden Fare, som gjentagne Gange her er fremdraget, nemlig at man, ved at forandre Reglen om de 4 Maaneders Ophold, paa en eller anden Maade udsæ-ter sig for, at den samme Mand, og altsaa tillige den samme Skatteindtægt, kunde blive skattelagt paa to Steder, altsaa dobbelt. Derimod er man fuldstændig sikker, naar man stiller sig paa det Standpunkt, at den Enkelte kun bestattes i sin Hovedopholds-kommune, og at Skatten fordeles mellem Kommunerne efter en Afregning, der fore-tages ved Skatteaarets Udløb. Det vil ganske vist være nødvendigt at have en Tidsgrænsse, men den kan sættes meget lavt. Jeg har bragt i For-slag, at den laveste Tidsgrænsse gaar ned til 3 Dage; naar en Mand opholder sig mere end 3 Dage i en Kommune, skal der være Udgang for den Kommune til at kræve Afregning med den Kommune, i hvilken han er skattelagt, men vel at mærke dog tillige saaledes, at der hjemles Kommunen Ret til, dersom den finder, at Ulem-perne ved Anvendelsen af denne Regel vilde være større end Fordelen derved, da at fraskrive sig denne Ret. Man behøver altsaa ikke at frygte for at komme ind paa minutiøse Bestemmelser overfor enkelte Skatteydere, da Kommunerne jo i Reglen selv vilde være interesserede i at undgaa saadanne. Mener man, at den Tidsgrænsse, som jeg her har foreslaaet, er altsor lille, saa kan man jo sætte den høiere; men man behøver ikke til-nærmelsesvis at komme til 4 Maaneder. Ogsaa med Hensyn til dette Forhold gjælder det, at det bliver nødvendigt at give en Række detaillerede Bestemmelser, hvilke dog, saa vidt jeg skjønner, ikke behøve at være og heller ikke i Lovforslaget ere mere indviklede, end at de meget vel ville kunne anvendes af Kommunalbestyrelserne.

Foruden disse to Hovedomraader, nemlig Bescatningen af saadanne Personer, som ikke bo i Kommunen, men som have en Eiendom eller drive Næring der, og Bescatningen af saadanne Per-soner, som have Ophold i flere Kommuner, indeholder Lovforslaget enkelte andre Bestemmelser, som ikke staa i nogen uopløselig Forbindelse med de nævnte Hovedbestemmelser, og som derfor, hvis det skulde vise sig, at Lovforslaget maatte støde paa Bankefærdigheder af Hensyn til disse Bestem-melser, meget godt kunde udgaa. Man har dog ikke set nogen Grund til ikke at medtage dem, da det er

Bestemmelser, om hvilke man hidtil har været enig fra alle Sider. Jeg siger herved navnlig til den Bestemmelse, som indeholdes i § 10, og som gjør Aktieselskaber og Interessentskaber skatte-pligtige i den Kommune, hvori deres Bestyrelse har sit Sæde. Som bekendt have saadanne Sel-skaber — ligesaa lidt som Stiftelser, Lehn eller lignende juridiske Personer — hidtil ikke været beskattede til Kommunerne, men man har baade her i Thinget og fra Regjeringens Side — saa-vidt jeg erindrer indeholdt Regjeringens Forslag i 1872—73 ordlydende det samme Forslag, som der staa her i Lovforslaget — været enig om at indføre denne nye Udgang til Bescatning; thi det, som herved bestemmes, er noget Nyt. Dersom man opstiller dette Nye: at gjøre saadanne Sel-skaber skattepligtige til Kommunen, saa er det ogsaa en Selvfølge, at disse Selskaber maa blive Gjens-stand for Anvendelsen af de samme Regler, som forøvrigt komme til at gjælde for den mel-lemkommunale Bescatning, men jeg bemærker kun, at hele Spørgsmaalet om Bescatningen af saadanne Selskaber ikke staa i nogen uopløselig For-bindelse med den øvrige mellemkommunale Bes-catning. Det er kun, forsaavidt som man finder det hensigtsmæssigt at gennemføre en saadan Bestemmelse, at man bør optage den her. Jeg tror, det er hensigtsmæssigt at gennemføre den, og den har ogsaa vundet stærk Tilslutning paa Delegeret-mødet i Sommer fra Rjbstædernes Side, saavidt jeg erindrer endog enstemmig Tilslutning. Der er endel andre Bestemmelser om Forandring i Skatteaaret og lignende mindre Detailler, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, da saadanne Detailler vel rettest bør behandles i et Udvalg. Jeg skal slutte med at udtale det Ønske, at der her maa være tilveiebragt et Grundlag, der kan føre os ud over de Bankefærdigheder, som denne Sag hidtil er strandet paa. Jeg skjønner ikke at det foreliggende Lovforslag behøver at indeholde hverken nogen reel eller nogen politisk Klippe, hvorpaa Lovforslagets endelige Gjennemførelse kunde strande.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg skal erkjende, at Billighed taler for, at en mel-lemkommunal Bescatning bliver tilveiebragt. Det kan ikke erkjendes at være billigt, at en Kommu-nes offentlige Institutioner kunne tages stærkt i Brug i Anledning af Anlæg i Kommunen, uden at der fra disse Anlæg ydes noget Bidrag til